

POURAŻAĆ (2) *vb pf*

o prawdopodobnie jasne (tak w pourażać się); pierwsze a pochylone.

praet 1 sg m -em pourażał (1). ◇ 3 pl m pers pourażali (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Pokaleczyć, poranić wiele; laedere HistAl [co (pl)] (2) : Kobyła gdy mię wżrzála/ Z źrzebieciem zá mną biezáła. Támem ie więc pourażał/ Ledwie lámeý ogon zoštał BierEz R3v.

pourażać o co (1): Perłowie tho obaczywży wżyfcy z wielkim hurmem zbroyni ná konie wfiadży fćigáli co naprędzey Alexandrá/ ále iż noc byłá ciemna poczęli błędzić/ niektorzy pourażáli obliczá fwoie o drzewá/ á drudzy vpadáli w doły HistAl F3.

Synonimy: pobić, podrapać, poranić.

Formacje współrdzenne cf DORAZIĆ.

MN